

Počinja s espressom i mobitelom

TIHOMIR SLIVKA: Priča našeg života i posla - uvijek moraš nešto izbaciti, kako bi na kraju ipak nešto stalo - u trideset sekundi

Svako jutro omiljeni espresso u omiljenom caffè baru. Tako to krene pretresanje aktualnosti možda i smijeh na neki dobar vic ili geg i taman na pola puta do prazne šalice kave zvoni mobitel. Ured 1 piše na zaslonu a to znači urgent 1. Kreativna uzbuha! "Bok, Tiho. Ines je. Čuj, bio je gosp. Lex. Čuo se već s tobom, veli, ali mu je neka hića, jer otvara trgovinu ranije i..."

"Ok Ines. Idem odmah. Je li Damir stigao? Nek bude spreman a ti javi Murčiki i reci mu da priprema glazbu za Lexa ako ju nije završio a ja odoh odmah do Hrvatske republike 4 je li tako ok?" Dok se vozim, mislim kako je baš dobro što imamo i vlastiti studio jer, zamisli, sada još negdje tražiti studio na sat-dva. Ludilo! A Lex baš onakav kakve volimo: "Vi znate gosp. Slivka ne bih se ja miješao vama u posao - ali neka bude nešto između 'Colonela' i 'Osječkog piva'. Ne morate pjevati. Moja klijentela i tako je ovisna više o ritmu nego o melodiji". Popričali smo još malo, a onda shvatili da će biti baš onako kako mi to budemo uradili. Dodam još malo dobre volje i optimizma gospodinu Lexu i gas. Damir me dočekuje pred ulazom u hotel, sjeda u auto i pita je li sve u redu, da se Murčika javio i da i on vozi prema studiju, a Ines čeka rezultat pa će dalje dogovoriti pre slušavanje s gospodinom Lexom (i da su zvale Andrea iz banke i Natalija iz Getroa, a Lex je molio nekakav termin za nekakav spot i da mama i ona ipak sada pričaju i da...). U studiju mašinerija radi. Zvučnici oštro tresu svoje membrane, baš je veselo. Do sada sve dobro ide". Tiho, mislio sam, ovdje malo saxa ako se nećeš ljutiti. Obožavam kad Murčika zapiri u svog srebrnog selmera - ali kraće Ivo, mora stati i telefonski broj. O Bože tko mu izmisli mjesto u radijskom spotu, u Haag ga treba poslati i naravno na kraju "just do it" - to mora!

Opa, mala kriza teksta ali spašava Igor. Bravo majstore! Sokić i kavica dobro dođe. Ivo već čini pravi raf mix, a Ines ima dobitnu kombinaciju media buyinga i već ju ekspresno diktira preko telefona. Gotovo! Zovite gospodina Lexa. Baš smo dobro završili spot. Svašta stane u 30 sekundi - pomislih - šteta što naš klijent ne želi tv spotić. Raco Mario bi ga s guštom odradio. A možda ga još nagovorimo. Preslušavamo spot nakon povratka u ured. "To je to!" uz osmijeh i očito zadovoljan reče gosp. Lex. Pišite od-

Tihomir Slivka, glavni i kreativni direktor agencije Jingle, Osijek

mah račun da vam platim i spot i emitiranja, a jel' mogu čuti još jednom. To mi volimo čuti. Pored naših osvojenih zlatnih srebrnih i brončanih zvona na našim hoz festivalima (ove godine ne sudjelujemo jer smo čuli da je žiri već podijelio sve nagrade - sebi) veseli nas kad prodamo glazbu "lottu" u Italiju, veseli nas kad kolege iz Zagreba jave da im ljudi pod prozorom pjevaju "osječko pivo" ali nas veseli i odlučnost gosp. Lexa da pridoda materijalnu vrijednost za posao koji obožavamo. Pisačšamo što je izbacio račun, a gosp. Lex hita k banci. Kako je brz. Bravo majstore! I taman kad pomislih kako ne bi bilo loše i sada oko 12 u "Trici" dovršiti onu kavu s početka priče zvoni telefon. Najbliži sam i podižem slušalicu Jingle je Tiho molim! Evo stiže priča za Privredni vjesnik. Upravo pišem posljednju rečenicu.

Priča našeg života i posla - uvijek moraš nešto izbaciti kako bi na kraju ipak nešto stalo. U trideset sekundi. Ili manje. JUST DO IT!